रुधिरोञ्आवृतौ इरित्त्वात् शासलिद्युदित्यादिना पाक्षिकोङः १५ सर्गः
रणे शस्त्रैर्विद्योतितवान् द्युतलृङ्ङपि अपिशब्दात् द्युत्यां द्युतादे
ष्ठीपे ङविधानात्पं गम्यते ङित्त्वान्मं भवत्येव तेन ट्यां द्युतादेरुभ
यपदित्वं मे सिरेव राक्षसान् क्षयं नीतवान् णीञ्प्रापणे तत्त्वं
नाज्ञासीरिति सम्बन्धः॥ १०॥

न प्रावोचमहं किञ्चित्प्रियं यावदजीविषं। बन्धुस्त्व
मर्च्चितः स्नेहान्मा द्विषोन बधीर्म्मम॥ ११॥

न प्रावोचमित्यादि। यावदजीविषं यावन्तं कालं जीवितः ज॰म॰
तावन्तं कालं कस्यचित्प्रियं किञ्चिन्न प्रावोचं नोक्तवानहमिति तव
विदितमेव किन्तु बन्धुस्त्वं स्नेहादर्थितः सन् मम सम्बन्धिनोद्विषः
शत्रून् मा न बधीः मा न मारयेति किन्तु मारयेति माङिलुङ्
सर्व्वलकारापवादः प्रावोचमिति वचउस्॥ ११॥

न प्रावोचमित्यादि। यावन्तं कालमहं जीवितवान् तावन्तं भ॰
कालं किञ्चित् प्रियं न प्रावोचं नोक्तवानस्मि प्रार्थयामि स्मेति
भावः संप्रति बन्धुस्त्वमिति कृत्वा स्नेहात्प्रार्थितोऽसि मम द्विषः
शत्रून् त्वं मा न बधीः किन्तु मारय वचौवाचि वक्त्यस्येत्यादिना ङः
वच्यस्यश्विपतामिति वोचादेशः जीवप्राणे हनलौगतौ बधे माटी
वेति टी घीटीथीष्विति मायोगेऽमोऽभावः हनबधष्टीति बधा
देशः॥ ११॥